

Sentencja

Artykuł 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak sporne w postępowaniu przed sądem odsyłającym, które — opierając się na art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu] — zakazują obywatelowi Księstwa Lichtensteinu nabycia drugiego miejsca zamieszkania położonego w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej, wobec czego organ krajowy nie powinien zastosować takich przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 18 lutego 2011 r. — Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof przeciwko Mohsenowi Afrasiabiemu, Behzadzie Sahabiemu i Heinzowi Ulrich Kesselowi

(Sprawa C-72/11)

(2011/C 252/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Generalbundesanwalt przy Bundesgerichtshof

Strona pozwana: Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi i Heinz Ulrich Kessel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla udostępnienia zasobów gospodarczych w rozumieniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 (¹) niezbędne jest, aby zasoby gospodarcze mogły zostać wykorzystane, w czasie następującym bezpośrednio po ich udostępnieniu, przez osobę bądź organizację objętą wykazem, do uzyskania środków pieniężnych lub usług? Czy też art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że zakaz pośredniego udostępnienia obejmuje dostarczenie i montaż zdolnych do spełnienia swojej funkcji, lecz niegotowych do użycia zasobów gospodarczych (w tym wypadku pieca próżniowego) na rzecz osoby trzeciej znajdującej się w Iranie, z użyciem których osoba trzecia zamierza w późniejszym czasie wyprodukować towary na rzecz osoby prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w załącznikach IV i V do rozporządzenia nr 423/2007?
- 2) Czy art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 należy interpretować w ten sposób, że obejście zakazu może mieć miejsce tylko wtedy, gdy sprawca dostosuje swoje działanie z formalnego punktu widzenia — jednocześnie jednak jedynie pozornie — do zakazów wynikających z art. 7 ust. 1-3 rozporządzenia nr 423/2007, tak że nawet w

ramach najszerszej wykładni tych przepisów działanie to nie jest już objęte zakresem norm ustanawiających zakazy? Czy w związku z tym stany faktyczne wypełniające znamiona zakazu obejścia zakazu i zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych wzajemnie się wykluczają? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: czy zachowanie, które nie jest (jeszcze) objęte zakazem (pośredniego) udostępnienia może jednak stanowić obejście w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007?

Czy też art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 stanowi klauzulę generalną, pod którą można subsumować każde działanie, które w konsekwencji prowadzi do udostępnienia zasobów gospodarczych osobie, bądź organizacji objętych wykazem?

- 3) Czy znamię strony podmiotowej „świadomie i umyślnie” w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 423/2007 wymaga po pierwsze wiedzy o powodowanym, bądź zamierzonym obejściu zakazu udostępnienia zasobów gospodarczych i ponadto również bardziej rozbudowanego elementu woli, przynajmniej w tym sensie, że sprawca godzi się na obejście zakazu? Czy też sprawca musi chcieć obejść zakaz, tak że musi on działać umyślnie?

Czy też może świadome obejście zakazu nie jest konieczne, wystarczy natomiast, aby sprawca uważał obejście zakazu za możliwe i godził się na nie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczące środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); pozostały uczestnik postępowania: Performing Science LLC, wniesione w dniu 13 maja 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-222/11 P)

(2011/C 252/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Performing Science LLC

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie T-190/09; oraz